

Ψ

Υ

μην. Σειράς μάχα (150). ἐτρά-
πην εἰς φυγήν.

Δ

Δεσμίκζ, α. ἀρσ. γλώσσα (τὸ
ὄργανον τῆς ὁμιλίας).

Δεσμίκνη, αλ, σε. ἐπιθ. (κτητ.)
ό τῆς γλώσσης. 2) γλωσσώ-
δης, λάλος, φλύαρος.

Ψ

Ψαλμίστζ, α. ἀρσ. (259)=ψα-
λόμνικζ.

Ψαλμοπέβεζ, βζ. α. ἀρσ. ψαλ-
μωδός.=πέμποντέβεζ.

Ψαλμοπένη, ἥ. ούδ. ψαλμω-
δία=πέμποντένη.

Ψαλόμνικζ, α. ἀρσ. *ψαλμι-
στής (τὸ Λατ. psalmista)
=ψαλμοπέβεζ.

Ψαλόμκι, αλ, σε. ἐπιθ. ψαλ-
μικός.

Ψαλόμζ, λμ. ἀρσ. ψαλμός.

Ψαλτήρ, ρφ. ἀρσ. ψαλτήριον
(ὄργανον μουσικὸν δεκάχορ-
δον. ψαλμ. 32 κχλ 56.) 2) και

ἡ βίβλος ή περιέχουσα τοὺς
ψαλμοὺς τοῦ Δαβίδ. == τῷ
έπομ.

Ψαλτήρ, ἡ. θηλ. (νεολογ.) = τῷ
προηγ. 2. σημσ.

Θ

θύμιάμζ, α. ἀρσ. (έλλ.) θυ-
μίαμα, λιβανωτός=καδίλο.

Ι

Ιακίνθζ, α. ἀρσ. (έλλ.) ύάκιν-
θος (εἶδος ἄνθους). 2) ἡ ύά-
κινθος (λιθ. πολύτ.) 3) κύριον
ὄνομα (ἀνδρός).

Ιένα, ы. θηλ. (έλλ.) ίαινα (ά-
γριώτατον θηρίον, τουρκ. σιρ-
τλάν).

Ιμηζ, α. ἀρσ. (έλλ.) = πέζη.

Ιποστάση, αλ, σε. ἐπιθ. ύ-
ποστατικός, ἐνυπόστατος, ὁ
καὶ ἡ τῆς ύποστάσεως.

Ιποστάσε, ы. θηλ. (έλλ.) ύπό-
στασις (μόνον θεολογικ.),
πρόσωπον=λίπε.